

hvad Funktionærene bruge de Penge til, som de faa ud over det, de have, de skulle blot efter mit og manges Skøn have et Tillæg til deres Løn paa saadanne Steder, hvor det er særlig dyrt at leve. Om de saa bruge de Penge, de faa, til at betale Husleje med eller til at købe Fødevarer for, er mig aldeles ligegyldigt.

Det ærede Medlem for Assens havde for nogle Aar siden været i Stockholm, og der havde han forelsket sig ikke saa ganske lidt i Kasernesystemet. Han fremhævede, at der havde de Funktionærer, der boede i saadanne Kaserner, to rummelige Værelser, hvoraf det ene blev benyttet til Køkken. Jeg vilde dog ligesom det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) ikke holde af, at man kom ind paa en saadan Indretning af Funktionærboliger. Jeg kender meget godt den Slags Boliger i Sverige, hvor det er almindeligt, at det ene Værelse tillige tjener som Køkken. Komfuret staar midt paa Gulvet, og Stuen bruges til Spisestue og Opholdsstue om Dagen. Noget mere modbydeligt har jeg ikke set af Lejligheder. Det kan være, at det ærede Medlem for Assens kunde finde sig tilfreds med det, men jeg tror dog ikke, vi skulle byde vore Funktionærer Lejligheder af den Beskaffenhed.

Det var, hvad jeg kunde ønske at sige til det ærede Medlem for Assens. Den højtærede Minister udtalte, at jeg havde gjort mig skyldig i en Fejltagelse, da jeg nævnedes Tallet paa de foreslaaede Boliger. Maaske! Jeg nævnedes, at der skulde opføres efter Forslaget 183 Boliger, og det er ogsaa rigtigt. (*Ministeren for offentlige Arbejder*: 186!). Naa, ja, det er tre mere. Endvidere nævnedes jeg, at Kommissionen havde foreslaaet noget over 400. Nu siger den højtærede Minister, at det er en Fejltagelse. Det kan saamænd godt være, men af de Anmærkninger, der ledsage Forslaget, fremgaar dog dette Tal 413 paa en saadan Maade, at man kunde antage, det var Kommissionens Mening, at saa mange Boliger burde opføres, men at man af Hensigtsmæssighedshensyn, maaske fordi man ikke kunde faa tilstrækkelige Midler straks, har undladt at stille Forslag om dem allerede nu. Saaledes ser det ud, og hvis jeg har begaaet en Fejltagelse, er den for det første ikke af stor

Betydning og for det andet ret undskyldelig.

Den højtærede Minister udtalte endvidere, at man mente, at en Assistentbolig ved Rungsted kunde være nok. I Øjeblikket er der ganske vist kun en Assistent, der har Familie, men det er rimeligt, at der snart bliver en til, og saa kunde det være ganske heldigt — jeg erkender, at dette, at man har en Assistent i Nærheden af Stationen, betyder noget for Tjenestens Udførelse —, om man i Stedet for at bygge til en, hellere, da det forholdsvis ikke bliver saa dyrt, byggede til to paa en Gang.

Den højtærede Minister udtalte, at man vilde ikke tvinge Funktionærene til at bo i de Boliger, som bleve byggede, fordi det paa det paagældende Sted var dyrt at bo. Det glæder mig, at man ikke vil det, og saaledes vil jeg haabe, at Boligerne maa blive saa godt indrettede, at man faar et stærkt Tilløb til dem, fordi Funktionærene hellere end gerne ville bo i dem. Og jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, hvad han i øvrigt sagde, at for de Boligers Vedkommende, man bygger for netop at have de bestemte Personer paa de bestemte Steder, maa man forlange, at de skulle benyttes, ellers vilde det hele jo være meningsløst.

I øvrigt skal jeg ikke komme videre ind paa, hvad der er udtalt. Jeg haaber, at Forslaget maa blive godt og velvilligt behandlet, og at, hvis det gaar igennem, der da maa komme Boliger, som Funktionærene kunne være tilfredse med.

Bluhme: Jeg skal erkende, at den højtærede Minister har Ret, naar han fra sit Standpunkt har kunnet gaa til Statslaanefonden om Midler til denne Sag, men jeg haaber, at Statsbanerne skulle faa saa betydelig Fremgang, at den højtærede Minister kan finde det overflødigt. Den højtærede Minister mente, at Statsbanerne muligt nok byggede meget dyrt, men at de saa ogsaa byggede saa meget bedre og solidere. Ja, det er muligt. En Del af de store Omkostninger ligger i, at de stille visse Betingelser med Hensyn til Materiale, f. Eks. at Stenene skulle være fra et bestemt Sted i Landet. Man kan ikke bruge de Sten, der tilvirkes paa den Egn, hvor